

Четвърто съобщение

**Божите хора се нуждаят да търсят Господното водителство
и да имат Господното присъствие,
за да показват Неговата победа за изграждането на Неговото Тяло
и за разпространяването на Неговото царство**

Пасажи от Писанията: Мт. 1:5; Ис. Нав. 6:22-26; 7:1-6, 10-15, 20-21; 9:14

I. Когато двамата съгледвачи влязоха в Ерихон, Раав (която беше и блудница, и ханаанка) се свърза с тях и склони да ги приеме, да ги скрие и да ги избави чрез действия, които произлизаха от нейната вяра (Ис. Нав. 2:16-7, 15-16, 22; Як. 2:25). Тя повярва в Израилевия Бог и заяви: „Господ, вашият Бог, Той е Бог на небето горе и на земята долу“ (Ис. Нав. 2:11б):

А. Йехова предостави блудницата Раав на разположение на Исус Навин с цел завладяването на земята. Поради вярата си в Бога тя „не погина заедно с непокорните“ (Евр. 11:31). Тя се обърна към израилтяните и към техния Бог и повярва в Него и в Неговия народ (Ис. Нав. 2:12-13).

Б. Знакът за спасение на Раав и нейния дом беше връзването на въже от червена прежда на прозореца на нейната къща (стих. 18, 21). Въжето от червена прежда, вързано на прозореца, типизира откритото изповядване на Христовата изкупваща кръв (1 Петр. 1:18-19). Раав повярва, че чрез този знак тя и нейният дом ще се избавят.

В. Въпреки че Раав беше осъдена ханаанка и проститутка в Ерихон (Ис. Нав. 2:1) – едно място, което беше завинаги прокълнато от Бога (6:26) – след като тя се обърна към Бога и към Божия народ (стих. 22-25; Евр. 11:30-31), тя се омъжи за Салмон (Мт. 1:5), сина на един от първенците на Юда, т.е. на водещото израилево племе (1 Лет. 2:10-11), който вероятно беше единият от двамата съгледвачи. След това тя роди Вооз, един благочестив човек, от когото произлезе Христос. По този начин тя се свърза с Христос в Неговото възплъщение за изпълнението на Божията вечна икономика (Мт. 1:5).

Г. Това показва, че независимо от нашето минало, ако ние се обърнем към Бога и към Неговия народ и се свържем с правилния човек сред Божиите хора (не във физическия, а в духовния смисъл на думата), ще родим правилния плод и ще участваме в наслаждението на Христовото първородство – Изх. 24:13; 33:11; Чис. 27:18; Втзк. 34:9; Ис. Нав. 1:1; 4 Царе 2:2-15; Фил. 2:19-23; 1 Кор. 4:17.

II. След разрушаването на Ерихон, Израил претърпя поражение при Гай. Съгласно Божията икономика Исус Навин изпрати съгледвачи в Ерихон, но не за да воюват, а за да спечелят Раав. Но понеже при Гай израилтяните загубиха Господното присъствие (Ис. Нав. 7:12в), Исус Навин изпрати съгледвачи за бой (стих. 2-3):

А. Донесението на съгледвачите на Исус Навин относно Гай показва, че израилтяните бяха оставили Бога настрана. Вместо да се допитат до Бога как да постъпят срещу Гай, те забравиха за Бога и се грижеха единствено за себе си. По онова време те не бяха едно с Бога, а действаха на своя глава, без да търсят Господното водителство и без да имат Господното присъствие. Израилтяните бяха отделени от Бога поради греха си – стих. 1-5, 12в:

1. Тайната на поражението на израилтяните при Гай се криеше в това, че те бяха изгубили Божието присъствие и бяха престанали да бъдат едно с Бога. В резултат на това поражение Исус Навин научи урока да пребъдва с Господа пред ковчега (6-ти стих). Накрая Господ дойде да говори с него и да му каже какво да прави (стих. 10-15).

2. Духовният урок, който трябва да научим от тази случка е, че ние, Божиите хора, винаги трябва да сме едно с нашия Бог, Който е не само сред нас, но и в нас, което означава, че ние сме хора с Бога – Богочовеци.
 3. Като Богочовеци, ние трябва да се упражняваме да бъдем едно с Господа, да ходим с Него, да живеем с Него и да поддържаме цялото си същество с Него. Това е начинът, по който можем да ходим като християни, да воюваме като Божии деца и да изграждаме Тялото Христово.
 4. Ако имаме Господното присъствие, ние имаме мъдрост, проникателност, предвидливост и вътрешно знание относно нещата. Господното присъствие е всичко за нас – 2 Кор. 2:10; 4:6-7; Гал. 5:25; Бит. 5:22-24; Евр. 11:5-6.
- Б. Ако искаме да навлезем във всесъдържащия Христос, да Го притежаваме и да Му се наслаждаваме като на реалността на добрата земя, трябва да правим това чрез Господното присъствие. Господ обеща на Мойсей: „Моето присъствие ще върви с теб, и аз ще ти дам почивка“ (Изх. 33:14). Божието присъствие е Божият път, „картата“, която показва на Божия народ пътя, по който те трябва да поемат:
1. За да можем напълно да придобием и притежаваме Христос като всесъдържащата земя за Божието изграждане, ние сме длъжни да се придържаме към следния принцип: Божието присъствие е критерият за всичко. Каквото и да правим, трябва да внимаваме на това дали имаме Божието присъствие или не. Ако имаме Божието присъствие, значи имаме всичко, но ако загубим Божието присъствие, губим всичко – Мт. 1:23; 2 Тим. 4:22; Гал. 6:18; Пс. 27:4, 8; 51:11; 2 Кор. 2:10; Езек. 48:35.
 2. Господното присъствие, Господната усмивка е ръководният принцип. Трябва да се научим да бъдем опазвани, управлявани, направлявани и водени не от Неговото второстепенно присъствие, а от директното, първостепенно присъствие на Господа. Неговото скъпоценно присъствие е силата, чрез която ние притежаваме всесъдържащия Христос като реалността на добрата земя, където текат мляко и мед – Изх. 3:8; 25:30; Втзк. 26:9; Езек. 20:6.
 3. „Когато бях млад ме учеха на различни начини как да преодолявам, да побеждавам, да бъда свят и да бъдат духовен. Но нито един от тези начини не сработваше. В крайна сметка, в резултат на повече от шейсет и осем годишен опит, аз открих, че единственото нещо, което работи ефикасно, е Господното присъствие. Неговото присъствие с нас е всичко“ – *Животоизучаване на Исус Навин*, с. 48.
- В. След като израилтяните навлязоха в Ханаанската земя и спечелиха победа над Ерихон, първият човек, който съгреши, беше Ахан. Вътрешното, същинско, духовно значение на Ахановия грях от божествена гледна точка се състоеше в това, че той пожела една хубава вавилонска дреха (Шинар е мястото, което по-късно се нарече Вавилон), защото се стремеше да подобри положението си, да изглежда по-добре, да има по-хубава външност – Ис. Нав. 7:21:
1. Анания и Сапфира, които се опитаха да излъжат Святия Дух, съгрешиха на същия принцип – това е вавилонският принцип, който е лицемерие – Деян. 5:1-11; Откр. 17:4, 6; Мт. 23:13-36:
 - а. Те не обичаха Господа кой знае колко, но искаха да се покажат пред другите, че обичат Господа много. Те просто се преструваха. Божиите деца се нуждаят да бъдат избавени от преструването си пред хората.
 - б. Те не иска да принесат всичко с радост на Бога, но за пред хората те се преструваха, че са принесли всичко. Всеки път, когато се обличаме с дреха, която не съответства на истинското ни състояние, ние се намираме в принципа на Вавилон – 6:1-6; 15:7-8.
 2. Всичко, което се върши с лъжа за получаване на слава от хората, се върши според принципа на блудницата, а не според принципа на невестата. Фалшивото

посвещение и фалшивата духовност са грехове, а истинското поклонение се извършва с дух и с истинност. Нека Бог да ни направи истинни човече – Откр. 17:4-5; 19:7-9; Лк. 12:1; 1 Кор. 2:9-10; 2 Кор. 2:10; 5:14-15; Йн. 4:23-24.

3. „Защото не е както гледа човек, понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце“ (1 Царе 16:7). Ако ценим Божието слово в сърцето си (Пс. 119:11) и позволяваме на Христос да се вселява в сърцето ни (Еф. 3:16-17), Той ще се превърне в доброто съкровище на нашето сърце, и от препълването на сърцето си ние ще Го раздаваме на другите като това чудесно, добро съкровище (Лк. 6:44-45).

III. След като израилтяните се разправиха с греха си, т.е. с греха на Ахан (Ис. Нав. 7:11-12, 20-21), те удържаха победа над Гай (8:1-35), но след това виждаме, че те бяха измамани от гаваонците (9:1-27):

- A. Гаваонците бяха еврейци (стих. 3, 7; 11:18-19) – т.е. един от народите на Ханаанската земя, които израилтяните трябваше да унищожат, защото бяха дяволски хора, свързани с бесовете (Втзк. 7:2; 9:4-5; 18:9-14). Жителите на Гаваон измамираха израилтяните с хитростта си (Ис. Нав. 9:3-14).
- B. Понеже гаваонците чуха, че израилтяните бяха унищожили Ерихон и Гай, те поискаха да сключат мир и завет с израилтяните, за да могат тези последните да не ги погубят. Те отидоха при израилтяните и се престориха на пратеници от далечна страна. Те отидоха при Исус в стана в Галгал и казаха на него и на израилевите мъже: „От далечна страна идваме... Ние сме ваши слуги, сега сключете договор с нас“ (стих. 6, 11).
- B. Исус Навин 9:14 е едно много силен пасаж на Писанията, който ни показва защо израилтяните бяха измамани от гаваонците – „но до Господа не се допитаха“. И така, Исус Навин сключи мир с гаваонците и направи договор с тях, че животът им ще бъде опазен (15-ти стих):
 1. Израилтяните бяха измамани, защото бяха като жена, която беше забравила съпруга си. Цялата Библия е една божествена романтика, един летопис за това как Бог ухажва Своя избран народ и в крайна сметка се жени за него (Бит. 2:21-24; Пес. 1:2-4; Ис. 54:5; 62:5; Ер. 2:2; 3:1, 14; 31:32; Езек. 16:8; 23:5; Ос. 2:7, 19; Мт. 9:15; Йн. 3:29; 2 Кор. 11:2; Еф. 5:25-32; Откр. 19:7; 21:2, 9-10; 22:17а).
 2. Библията ни показва, че ние, Божиите избрани, сме съпруга на Бога и че между нас и Него трябва да съществува брачен съюз на взаимна любов. Следователно вселената е едно брачно място, едно място, на което Съпругът – преминалият през процес и завършен Триединен Бог се свързва в брак с изкупения, новороден, осветен, обновен, преобразен и прославен тричастен човек. В крайна сметка Библията завършва с Новия Ерусалим като окончателната завършеност на Божиите избрани в новото небе и новата земя, като вселенската жена за вечността – 21:9-10; 22:17а.
 3. Съпругата никога не бива да напуска съпруга си. Напротив, тя трябва винаги да разчита на него и да бъде едно с него. Когато гаваонците дойдоха при израилтяните, израилтяните – като съпруга на Бога – трябваше да се обърнат към своя Съпруг и да се консултират с Него относно това как да постъпят – Ис. Нав. 9:14.
 4. Като вярващи, които обичат Господа и се стремят да бъдат съставен елемент на Неговата побеждаваща невеста, ние трябва да се допитваме до Бога относно всеки проблем, с който се сблъскваме. Трябва да представяме пред Господа всичко и да размишляваме, да разглеждаме и да решаваме нещата пред Него и в общение с Него:
 - a. В това отношение всеки вярващ трябва да бъде толкова слаб, че да няма свои собствени идеи, да не може да взема собствени решения, нито да предприема каквито и да било действия по отношение на нещата, с които той се сблъсква, без

да се свърже с Господа и да се допита до Него и да Му позволи Той да вземе решението. Това е най-сладкият живот на християнина – 2 Кор. 12:9-10.

- б. Ние нямаме друг избор, освен да общуваме с Бога за всичко, да обсъждаме всичко с Него и да Му позволяваме да се заема с всичко, да говори във всичко и да взема всяко решение. За християните е славно да зависят от Бога във всеки момент и във всяко нещо – Фил. 4:6-7; Пр. 3:5-6; Ер. 17:7-8; 2 Кор. 1:8-9; Пс. 62:8; Пс. 102, заглавие и 7-ми стих.
5. Ако Бог ви води да поемете по неизвестен за вас път, „това ви принуждава да разговаряте стотици и хиляди пъти с Него и води до едно пътешествие, което е едно вечно възпоменанието между вас и Него“ – *Събрани творби на Уочмън Ний*, том 7, с. 1144.
6. В резултат на това, че израилтяните не потърсиха съвета на своя Съпруг, те – тази независима и индивидуалистична съпруга – бяха измамани и нямаха защита, нямаха опора. Този пасаж от Писанията трябва да ни научи, че като Господна съпруга, ние сме длъжни да живеем заедно с Господа, че винаги трябва да разчитаме на Него и постоянно да бъдем едно с Него. Това е вътрешното, същинско значение на 9-та глава на Исус Навин.